

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 69/03-6

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 12. marca 2003 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. V. M., bytom B., ktorou namieta porušenie svojho práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23 S 3/03-17 z 27. januára 2003, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. V. M. o d m i e t a pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky na jej prerokovanie.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 28. februára 2003 doručená sťažnosť Ing. V. M., bytom B., (ďalej len „navrhovateľka“), ktorou namieta porušenie svojho práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) č. k. 23 S 3/03-17 z 27. januára 2003. Mimo návrhu výroku ústavného súdu (petitu) navrhovateľka uvádza aj údajné porušenie čl. 152 ods. 4 ústavy. Ústavný súd je podľa § 20 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním

a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) viazaný návrhom. Viazanosť ústavného súdu návrhom platí zvlášť pre návrh výroku rozhodnutia ústavného súdu, teda ústavný súd rozhoduje iba o porušení tých práv, vyslovenia porušenia ktorých sa navrhovateľka domáha v petite. Uvádzanie údajného porušenia ďalších práv navrhovateľky len na iných miestach textu sťažnosti pokladá ústavný súd za súčasť jej argumentácie.

Porušenie svojich práv vidí navrhovateľka v tom, že krajský súd nesprávne a protiprávne zastavil konanie o jej žalobe zo 7. januára 2003 o preskúmanie zákonnosti vydania identifikácie a postupu, akým bola vyhotovená identifikácia pozemkovoknižnej parcely č. 2931 v k. ú. Brezno, evidovaná pod č. j. 813.66.3-1/82/01 D NOT 288/01.

Proti uzneseniu krajského súdu č. k. 23 S 3/03-17 o zastavení konania z 27. januára 2003, ktorým podľa navrhovateľkinho tvrdenia došlo k namietanému porušeniu jej práv, je prípustné odvolanie podľa § 201 a nasl. Občianskeho súdneho poriadku. O možnosti podať odvolanie bola navrhovateľka v uznesení č. k. 23 S 3/03-17 riadne poučená.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje ústavný súd o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Princíp subsidiarity obsiahnutý v čl. 127 ods. 1 ústavy znamená, že ak sa navrhovateľka mohla domáhať ochrany svojich práv odvolaním pred Najvyšším súdom Slovenskej republiky, tak je vylúčená právomoc ústavného súdu na konanie o údajnom porušení jej práv rozhodnutím krajského súdu č. k. 23 S 3/03-17 z 27. januára 2003.

Nedostatok právomoci ústavného súdu na prerokovanie sťažnosti nemožno odstrániť. Preto ústavný súd nevyzýval navrhovateľku, aby si na konanie pred ústavným súdom ustanovila právneho zástupcu.

Z uvedených dôvodov rozhodol ústavný súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. marca 2003